

dem til at fremskaffe nye Jordbrug. Det er den naturlige Maade, hvorpaa Udviklingen kan foregaa, og det Maal, som vi mener, man bør stræbe hen til, er, at den danske Jord efterhaanden i rolig fremadskridende Udvikling kommer paa saa mange selvstændige Ejeres Haand som muligt. Det er — det vedkender jeg mig ganske aabent og ærligt — vort Princip, hvorefter vi mener, at det danske Jordspørgsmaal bør løses.

Steincke: Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Døcker) var saa glad over den Velvillie, vi fra vor Side havde vist det konservative Ændringsforslag, at han udtalte sig i alt for stærke Vendinger. Han sagde, at Socialdemokratiet havde ytret sin Tilslutning til Tanken. Men jeg sagde i min Tale kun, at den Omstændighed, at Venstre havde forringet Værdien af Lovforslaget i Retning af de faste periodiske Omvurderinger, havde bevirket, at vi havde taget det konservative Partis Ændringsforslag under meget alvorlig Overvejelse, fordi Vurderingen efter det vil virke ud i al Fremtid, ikke blot i 15 Aar, og virke automatisk. For saa vidt har vi overvejet det meget nøje, men det er ikke det samme som at give Tilslutning til Forslaget. Det har vi netop ikke gjort. Naar vi ikke har gjort det, er det af de Grunde, som andre ærede Medlemmer har skildret, og fordi vi tillige har den Opfattelse, at de Mangler, der er paapegede, og som til en vis Grad klæber ved Omvurderingsprincippet, væsentlig er af teknisk Art og meget hurtig vil afhjælpes, naar Systemet er kommet i Gang. Derfor har vi ikke kunnet slutte os til det konservative Folkepartis Forslag. Naar nu vi overhovedet har overvejet det saa alvorligt, er det kun paa Grund af den Forringelse, der er sket i det Forslag, som Regeringen har fremsat.

Den højtærede Landbrugsminister var jo i og for sig enig med mig, ikke alene i mit Udgangspunkt og i Principperne, men ogsaa i hele Argumentationen, blot ikke i det Resultat, jeg kom til, idet det afgørende for ham var at faa gennemført noget i Øjeblikket. Det afgørende for os er at faa rigtigt begyndt. Og naar vi ser paa dette Lovforslag i Sammenhæng med de andre, saa ser vi ikke rettere, end at de Partier, der mener at kunne forsvare en Jordreform som den, der bliver Resultatet af disse Love, alene maa tage Ansvaret for den. Hvilken Stilling man her skal tage, vil altid bero paa et Skøn over, hvor meget det er værd, som gen-

nemføres, eller rettere, hvor lidt det er værd i Forhold til, hvad man mener at kunne gennemføre i næste Omgang. Og i saa Henseende ser jeg ikke rettere, end at gennemføres disse Lovforslag nu, vil det blive langt vanskeligere at faa de rette Forslag frem, og man naar da i det hele kun et utilfredsstillende og halvt Resultat. Strander de derimod i Øjeblikket, vil Stemningen for vore Synspunkter ude i Befolkningen og Trangen til en virkelig Jordreform bryde frem med langt større Kraft, med en saadan Kraft, tror vi, at man meget hurtigt vil naa det Resultat, der virkelig betyder noget.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg glemte før nogle Bemærkninger, som jeg vilde have gjort til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Poul Christensen), der stillede nogle Tal op for dermed at vise, hvor vanskeligt Forholdet blev for dem, der kom ind under denne Lovgivning. Men det ærede Medlem maa se helt forkert paa dette, thi den Hjælp, som disse Mennesker faar i Øjeblikket, er dog ret betydelig, og dersom vi ikke kommer dem til Hjælp ved denne Lovgivning, kan de slet ikke komme i Vej ude i Landbruget. Det kan dog ikke være værre, end hvis de selv køber et Stykke Jord og bygger paa det og søger Laan paa anden Maade; dette maa blive meget værre. Staten tager for det første Risikoen, hvis Jordpriserne falder, og den tager ogsaa en hel Del af Risikoen for de Bygninger, der bliver opført, hvis de falder i Pris. Det er dog en ret væsentlig Hjælp.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) sagde, at det beroede paa et Skøn, hvilken Stilling man vilde tage. Ja, det beror naturligvis paa et Skøn, og vi, som er med til at godkende disse Ændringer, paatager os det Ansvar, det er at stemme for dem. Men jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem, maaske endda hurtigt, vil komme til det samme Resultat, at det var rigtigere at tage Lovforslaget, som det nu foreligger, end at vente. For det første ved man ikke rigtig, hvor naar Valget kommer, for det andet ved vi i hvert Fald, at der kan ikke nu blive nogen som helst Adgang til Jord, hvis ikke Lovforslagene vedtages paa disse Vilkaar. Af den Grund kan mit Parti og jeg for mit Vedkommende tiltræde Ændringerne og Lovforslaget, saaledes som det derefter kommer til at foreligge.